

Sygn. akt *XXVII Ca 495/16*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Ewa Cyle (spr.)</i>
Sędziowie:	SO Piotr Wojtysiak SR del. Katarzyna Małysa
Protokolant:	st. sekr. sąd. Anna Arczewska

po rozpoznaniu w dniu 6 kwietnia 2016r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa **R. G.**

przeciwko **Agencji Mienia Wojskowego**

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy - Żoliborza w Warszawie

z dnia 30 stycznia 2015 r., sygn. akt II C 1785/13

oddala apelację

Sygn. akt XXVII Ca 495/15

UZASADNIENIE

R. G. wniósł przeciwko Wojskowej Agencji Mieszkaniowej Oddział (...) w W. POZEW o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego – wyroku zaocznego Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie I Wydział Cywilny z dnia 1 lipca 2003 r., sygn. akt I C 1070/01.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa.

Wyrokiem z dnia 30 stycznia 2015 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie oddalił powództwo i orzekł o kosztach procesu.

Powyższe rozstrzygnięcie zapadło w oparciu o następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne:

Wyrokiem zaocznym z dnia 1 lipca 2003 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie I Wydział Cywilny (sygn. akt I C 1070/01) w sprawie z powództwa Wojskowej Agencji Mieszkaniowej Oddział (...) w W. nakazał R. G., P. G. (1) oraz P. G. (2) opróżnienie lokalu położonego w W. przy ul. (...).

W dniu 16 marca 2013 roku powód złożył skutecznie sprzeciw od wyroku zaocznego wydanego przez Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie I Wydział Cywilny, sygn. akt I C 1070/01, jednocześnie Sąd postanowieniem oddalił zawarty w sprzeciwie wniosek o zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności wyrokowi zaocznemu z dnia 1 lipca 2003 r. Komornik Sądowy M. W., działający przy Sądzie Rejonowym Warszawa-Żoliborz pismem z dnia 14 maja 2013 roku wezwał powoda do dobrowolnego opuszczenia lokalu wyznaczając termin eksmisji na dzień 26 czerwca 2013 roku.

Wyrokiem z dnia 31 lipca 2013 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa I Wydział Cywilny uchylił wyrok zaoczny wydany w dniu 1 lipca 2003 r. sygn. I C 1070/01 w stosunku do R. G. i oddalił powództwo.

Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z dnia 9 stycznia 2015 r. (sygn. akt V Ca 782/14) na skutek apelacji Wojskowej Agencji Mieszkaniowej Oddział (...) w W., uchylił wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa I Wydział Cywilny z dnia 31 lipca 2013 r., (sygn. akt I C1070/01), zniósł postępowanie od rozprawy z dnia 25 lipca 2013 r. przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie.

Sąd Rejonowy wskazując na treść art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., podniósł, że

zarzut utraty mocy prawnej tytułu wykonawczego, zgłoszony przez powoda, jest bezzasadny. Sąd I instancji przyjął, że w istocie był to zarzut przedawnienia obowiązku objętego tytułem wykonawczym w postaci wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie z dnia 1 lipca 2003 roku.

Wskazując na brzmienie art. 125 § 1 k.c., Sąd meriti wskazał, że skoro powód złożył od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego dla Warszawy Mokotowa w Warszawie z dnia 1 lipca 2003 roku sprzeciw w dniu 16 marca 2013 roku, wymieniony wyrok nie stał się prawomocny.

Sąd Rejonowy zauważył, że poza kwestią prawomocności wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy - Mokotowa w Warszawie z dnia 01 lipca 2003 roku, okoliczności, iż w dniu 16 marca 2013 roku powód skutecznie złożył sprzeciw od wyroku zaocznego z dnia 1 lipca 2003 r. (sygn. akt I C 1070/01), w następstwie czego Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa I Wydział Cywilny wydał wyrok uchylający wyrok zaoczny z dnia 01 lipca 2003 roku w stosunku do powoda i oddalił powództwo (sygn. akt. I C 1070/01), oraz wydanie przez Sąd postanowienia z dnia 26 czerwca 2013 r. o zawieszeniu rygoru natychmiastowej wykonalności wyrokowi zaocznemu z dnia 1 lipca 2013 r. są z punktu widzenia przesłanek określonych w art. 840 §1 pkt 2, a co za tym idzie niniejszego postępowania, nieistotne.

Reasumując, Sąd I instancji podniósł, że powód nie wykazał, iż doszło do zaistnienia zdarzenia mającego charakter określony w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku złożył powód zaskarżając go w części, tj. w pkt 1, zarzucając mu naruszenie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c.

Wskazując na powyższy zarzut apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku.

Rozpoznając sprawę w granicach apelacji Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy wydając powyższy wyrok nie dopuścił się żadnego uchybienia, a kwestionowane rozstrzygnięcie – zarówno w sferze jego podstawy faktycznej jak i prawnej – jest w ocenie Sądu odwoławczego trafne i w pełni odpowiadające prawu.

Sąd Rejonowy pełni trafnie przyjął, w odniesieniu do właściwej analizy ujawnionych materiałów niniejszej sprawy, że okoliczności, iż powód złożył skutecznie sprzeciw od wyroku zaocznego z dnia 1 lipca 2003 r. oraz że Sąd Rejonowy wydał postanowienie z dnia 26 czerwca 2013 r. o zawieszeniu rygoru natychmiastowej wykonalności wyrokowi zaocznemu z dnia 1 lipca 2013 r. z punktu widzenia przesłanek wskazanych w art. 840 § 1 k.p.c. pkt 2 – nieistotne, albowiem mają one charakter zdarzeń formalnych.

Obrona formalna zmierza zaś do eliminacji naruszeń przepisów procesowych i zapewnienia zgodnego z prawem przebiegu egzekucji i jest realizowana m.in. w drodze zastosowania środków zaskarżenia przewidzianych w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym (zażalenie na postanowienie sądu o nadaniu klauzuli wykonalności, skarga na czynności komornika, zażalenie na postanowienie sądu, zarzuty wobec planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji itd. - por. uwagi do art. 767). Obrona merytoryczna, na którą powinien powołać się powód, polega natomiast na zwalczaniu zasadności lub dopuszczalności egzekucji i wyraża się w przyznaniu stronie (osobie trzeciej) uprawnienia do wniesienia powództwa przeciwegzekucyjnego.

Odnosząc się do zarzutu powoda utraty mocy prawnej tytułu wykonawczego, prawidłowo uznanego przez Sąd Rejonowy za zarzut przedawnienia obowiązku objętego tytułem wykonawczym w postaci wyroku Sądu Rejonowego z dnia 1 lipca 2003 r., podkreślić jeszcze raz, że zarzut byłby skuteczny – w świetle art. 125 § 1 k.c. – gdyby kwestionowany wyrok był prawomocny. Jak wynika z ustaleń faktycznych Sądu Rejonowego, powód skutecznie wniósł od niego sprzeciw.

Apelujący nie przedstawia żadnych kontrargumentów wobec ustaleń i wskazań Sądu Rejonowego wypowiedzianych w przedmiocie uznania, że powód nie wykazał, iż doszło do zaistnienia jednego ze zdarzeń wynikających z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. i nie wykazują żadnych błędów w rozumowaniu tego Sądu.

Niezależnie jednak od w/w prawidłowych rozważań Sądu Rejonowego, Sąd Okręgowy wydając wyrok również ma obowiązek – z uwagi treść przepisu art. 316 § 1 k.p.c. – wziąć pod uwagę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy apelacyjnej. Jak wynika natomiast z ustalonego na datę zamknięcia niniejszej rozprawy stanu faktycznego nie istnieje tytuł wykonawczy, który uprawniałby wierzyciela do wszczęcia egzekucji, a tylko w takiej sytuacji można żądać pozbawienia wykonalności. Wyrokiem z dnia 9 stycznia 2015 r. Sąd Okręgowy w Warszawie w sprawie V Ca 782/14 uchylił bowiem wyrok Sądu Rejonowego z dnia 21 lipca 2013 r., sygn. akt I C 1070/01 i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie .

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji.